

О утицају и циљевима покрета “Окупирајмо Волстрит” Бранко Микашиновић разговарао је са председником Института за верску и јавну политику, Џозефом Грибоским.

Грибоски: “Постоји неколико разлога за нагло ширење покрета 'Окупирајмо Волстрит'. Прво, имате опште незадовољство америчке и светске јавности због глобалне економске кризе. Друго, друштвени слој високо образованих али незапослених грађана не може да прихвати понуђене разлоге због којих нема запослење. Трећи проблем се односи на радну снагу, коју треба преквалификовати без гаранција за добијање радних места, док старија радна снага има лоше изгледе за запошљавање. Најзад, један део овог покрета састоји се од, ако хоћете, анархиста и нихилиста, који немају други циљ већ да протестују и изазивају проблеме.”

Глас Америке: *Како бисте окарактерисали будућу стратегију овог покрета?*

“Покрет има лабаву организациону структуру, мада има стратегију, али још нема дефинисане циљеве, сем критике. Упркос томе, покрет привлачи људе различитих интереса, жеља и погледа. Једина стварна и обједињујућа порука коју овај покрет упућује јесте ‘ми смо гневни’. У ствари, сваки сегмент тог покрета има своје ставове. У извесном смислу, покрет ‘Окупирајмо Волстрит’ представља потпуну антитезу покрету ‘Чајанка’, који има специфично дефинисане циљеве и интересе и јединствену поруку и руководство. Упркос томе, оба покрета имају заједничку ‘огорченост’. Главна политичка компонета у покрету ‘Окупирајмо Волстрит’ је незадовољство друштвеном неједнакошћу и економском ситуацијом, док се у случају ‘Чајанке’ изражава незадовољство непожељним друштвеним кретањима са конзервативне тачке гледишта.”

Глас Америке: *Да ли покрет “Окупирајмо Волстрит” изазива забринутост и да ли*

представља изазов за политички естаблишмент у Вашингтону?

“У извесном смислу, председник Обама није имао избора већ да пригрли концепт овог покрета, мада он политички представља демократску верзију ‘Чајанке’. Међутим, проблем је у томе што супротно ‘Чајанки’, која служи као опозициони глас владајућој странци, ‘Окупирајмо Вол стрит’ представља опозициони глас у односу на странку на власти, дакле опасност изнутра. Тај покрет далеко више забрињава демократе, него што ‘Чајанка’ забрињава републиканце, пошто је тај покрет саставни део Републиканске странке, док ‘Окупирајмо Волстрит’ представља нешто што би могло да се негативно одрази на Демократску странку, па демократе кажу – ‘прихватићемо вас са растојања, али нећемо да будемо виђени са вама’. То се одразило и у чињеници да се председник Обама до сада није састао са представницима тог покрета, мада су они тражили такав састанак.”

(VOA)